

Missatge de Benet XVI per a la Quaresma

Oferim el Missatge del Sant Pare per a la Quaresma de 2007. El text, datat el 21 de novembre de 2006, porta per títol un versicle de l'Evangelí de sant Joan: “Miraran aquell qui han traspassat”.

14/02/2007

“Miraran aquell qui han traspassat” (Jo 19,37). Aquest és el tema bíblic que guia enguany la nostra reflexió

quaresmal. La Quaresma és un temps adient per aprendre a romandre amb Maria i Joan, el deixeble predilecte, al costat d'Aquell qui en la Creu consuma el sacrifici de la seva vida per a tota la humanitat (cf. Jo 19, 25). Per tant, amb una atenció més viva, dirigim la mirada, en aquest temps de penitència i d'oració, a Crist crucificat qui, morint al Calvari, ens ha revelat plenament l'amor de Déu. En l'encíclica "Deus caritas est" he tractat amb deteniment el tema de l'amor, destacant les seves dues formes fonamentals: l'agapé i l'eros.

L'amor de Déu: agapé i eros

El terme agapé, que apareix moltes vegades en el Nou Testament, indica l'amor oblatiu de qui busca exclusivament el bé de l'altre; la paraula eros denota, en canvi, l'amor de qui desitja posseir allò que li manca i anhela la unió amb l'estimat.

L'amor amb què Déu ens embolcalla és sens dubte agapé. En efecte, per ventura pot l'home donar a Déu quelcom de bo que Ell no posseeixi ja? Tot allò que la criatura humana és i té és do diví: per tant, és la criatura qui té necessitat de Déu en tot. Però l'amor de Déu és també eros. En l'Antic Testament el Creador de l'univers mostra envers el poble que ha triat una predilecció que transcendeix tota motivació humana. El profeta Osees expressa aquesta passió divina amb imatges audaces com la de l'amor d'un home per una dona adúltera (cf. 3,1-3); Ezequiel, per la seva banda, parlant de la relació de Déu amb el poble d'Israel, no té por d'usar un llenguatge ardent i apassionat (cf. 16,1-22). Aquests textos bíblics indiquen que l'eros forma part del cor de Déu: el Totpoderós espera el "sí" de les seves criatures com un jove espòs el de l'esposa. Desgraciadament, des dels seus orígens la humanitat, seduïda

per les mentides del Maligne, s'ha tancat a l'amor de Déu, amb la il·lusió d'una autosuficiència que és impossible (cf. *Gn* 3,1-7). Replegant-se en si mateix, Adam es va allunyar de la font de la vida que és Déu mateix, i es va convertir en el primer de “els qui, per temor a la mort, estaven per a tota la vida sotmesos a esclavitud” (*Hb* 2,15). Déu, no obstant això, no es va donar per vençut, és més, el “no” de l'home va ser com l'empenta decisiva que el va induir a manifestar el seu amor en tota la seva força redemptora.

La Creu revela la plenitud de l'amor de Déu

En el misteri de la Creu es revela enterament el poder irrefrenable de la misericòrdia del Pare celestial. Per a reconquistar l'amor de la seva criatura, Ell va acceptar pagar un preu molt alt: la sang del seu Fill Unigènit. La mort, que per al primer

Adam era signe extrem de solitud i d'impotència, es va transformar d'aquesta manera en l'acte suprem d'amor i de llibertat del nou Adam. Bé podem llavors afirmar, amb sant Màxim el Confessor, que Crist “va morir, si així pot dir-se, divinament, perquè va morir lliurement” (*Ambigua*, 91, 1956). En la Creu es manifesta l'eros de Déu per nosaltres. Efectivament, erosés -com expressa Pseudo-Dionisi Areopagita- aquesta força “que fa que els amants no ho siguin de si mateixos, sinó d'aquells a qui estimen” (*De divinis nominibus*, IV, 13: PG 3, 712). Quin eros boig (N. Cabasilas, *Vida en Cristo*, 648) més gran que aquell que va portar el Fill de Déu a unir-se a nosaltres fins a tal punt que va sofrir les conseqüències dels nostres delictes com si fossin pròpies?.

“Aquell qui han traspassat”

Benvolguts germans i germanes,
mirem Crist traspassat en la Creu! Ell
és la revelació més impressionant de
l'amor de Déu, un amor en el qual
eros i agapé, lluny de contraposar-se,
s'il·luminen mútuament. En la Creu
Déu mateix capta l'amor de la seva
criatura: Ell té set de l'amor de
cadascun de nosaltres. L'apòstol
Tomàs va reconèixer Jesús com
“Senyor i Déu” quan va posar la mà
en la ferida del seu costat. No és
d'estranyar que, entre els sants,
molts hagin trobat en el Cor de Jesús
l'expressió més commovedora
d'aquest misteri d'amor. Es podria
fins i tot dir que la revelació de
l'eros de Déu cap a l'home és, en
realitat, l'expressió suprema del seu
agapé. En veritat, només l'amor en el
qual s'uneixen el do gratuït d'un
mateix i el desig apassionat de
reciprocitat infon un goig tan intens
que converteix en lleus fins i tot els
sacrificis més durs. Jesús va dir: “Jo,
quan sigui elevat de la terra, atrauré

tots cap a mi” (Jo 12,32). La resposta que el Senyor desitja ardentment de nosaltres és abans de res que acceptem el seu amor i ens deixem atreure per Ell. Acceptar el seu amor, no obstant això, no és suficient. Cal correspondre a aquest amor i després comprometre’s a comunicar-lo als altres: Crist “m’atreu cap a si” per a unir-se a mi, perquè aprengui a estimar els germans amb el seu mateix amor.

Sang i aigua

“Miraran aquell qui han traspassat” . Mirem amb confiança el costat traspassat de Jesús, d’on va sortir “sang i aigua” (Jn 19,34)! Els Pares de l’Església van considerar aquests elements com símbols dels sacraments del Baptisme i de l’Eucaristia. Amb l’aigua del Baptisme, gràcies a l’acció de l’Esperit Sant, se’ns revela la intimitat de l’amor trinitari. En el

camí quaresmal, fent memòria del nostre Baptisme, se'ns exhorta a sortir de nosaltres mateixos per obrir-nos, amb un confiat abandonament, a l'abraçada misericordiosa del Pare (cf. S. Joan Crisòstom, *Catequesi*, 3,14 ss.). La sang, símbol de l'amor del Bon Pastor, arriba a nosaltres especialment en el misteri eucarístic: "L'Eucaristia ens endinsa en l'acte oblatiu de Jesús... ens impliquem en la dinàmica del seu lliurament" (Enc. *Deus caritas est*, 13). Visquem, doncs, la Quaresma com un temps "eucarístic", en el qual, acceptant l'amor de Jesús, aprenguem a difondre'l al nostre voltant amb cada gest i paraula. D'aquesta manera contemplar "aquell qui han traspassat" ens portarà a obrir el cor als altres reconeixent les ferides infligides a la dignitat del ésser humà; ens durà, particularment, a lluitar contra tota forma de menyspreu de la vida i d'explotació

de la persona i a alleujar els drames de la solitud i de l'abandó de moltes persones. Que la Quaresma sigui per a tots els cristians una experiència renovada de l'amor de Déu que se'ns ha donat en el Crist, amor que per la nostra banda cada dia hem de “tornar a donar” al proïsme, especialment al qui sofreix i al necessitat. Només així podrem participar plenament de l'alegria de la Pasqua. Que Maria, la Mare de l'Amor Bell, ens guiï en aquest itinerari quaresmal, camí d'autèntica conversió a l'amor del Crist. A vosaltres, benvolguts germans i germanes, us desitjo un profitós camí quaresmal i, amb afecte, us envio a tots una especial Benedicció Apostòlica.

Vaticà, 21 de novembre de 2006

Benet XVI

www.vatican.va

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-
de-benet-xvi-per-a-la-quaresma/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-de-benet-xvi-per-a-la-quaresma/)
(09/08/2025)